

	פרק ד
<p>In addition, every divine soul (nefesh elokit) possesses three garments, viz., thought, speech and action, [expressing themselves] in the 613 commandments of the Torah. For, when a person actively fulfils all the precepts which require physical action, and with his power of speech he occupies himself in expounding all the 613 commandments and their practical application, and with his power of thought he comprehends all that is comprehensible to him in the Pardes of the Torah— then the totality of the 613 "organs" of his soul are clothed in the 613 Commandments of the Torah.</p> <p>Specifically: the faculties of ChaBaD in his soul are clothed in the comprehension of the Torah, which he comprehends in Pardes, to the extent of his mental capacity and the supernal root of his soul. And the middot, namely fear and love, together with their offshoots and ramifications, are clothed in the fulfilment of the commandments in deed and in word, namely, in the study of Torah which is "The equivalent of all the commandments." For love is the root of all the 248 positive commands, all originating in it and having no true foundation without it, inasmuch as he who fulfils them in truth, truly loves the name of G-d and desires to cleave to Him in truth; for one cannot truly cleave to Him except through the fulfilment of the 248 commandments which are the 248 "Organs of the King," as it were, as is explained elsewhere; whilst fear is the root of the 365 prohibitive commands, fearing to rebel against the Supreme King of kings, the Holy One, blessed be He; or a still deeper fear than this— when he feels ashamed in the presence of the Divine greatness to rebel against His glory and do what is evil in His eyes, namely, any of the abominable things hated by G-d, which are the kelipot and sitra achra, which draw their nurture from man below and have their hold in him through the 365 prohibitive commands [that he violates].</p> <p>Now these three "garments," deriving from the Torah and its commandments, although they are called "garments" of the nefesh, ruach and neshamah, their quality, nevertheless, is infinitely higher and greater than that of the nefesh, ruach and neshamah themselves, as explained in the Zohar, because the Torah and the Holy One, blessed be He, are one. The meaning of this is that the Torah, which is the wisdom and will of the Holy One, blessed be He, and</p>	<p>ועוד יש לכל נפש אלהית שלשה לבושים שהם מחשבה דבור ומעשה של תרי"ג מצות התורה שכשהאדם מקיים במעשה כל מצות מעשיות ובדבור הוא עוסק בפירוש כל תרי"ג מצות והלכותיהן ובמחשבה הוא משיג כל מה שאפשר לו להשיג בפרד"ס התורה הרי כללות תרי"ג אברי נפשו מלובשים בתרי"ג מצות התורה ובפרטות בחי' חב"ד שבנפשו מלובשות בהשגת התורה שהוא משיג בפרד"ס כפי יכולת השגתו ושרש נפשו למעלה. והמדות שהן יראה ואהבה וענפיהן ותולדותיהן מלובשות בקיום המצות במעשה ובדבור שהוא ת"ת שכנגד כולן כי האהבה היא שרש כל רמ"ח מ"ע וממנה הן נמשכות ובלעדה אין להן קיום אמיתי כי המקיימן באמת הוא האוהב את שם ה' וחפץ לדבקה בו באמת ואי אפשר לדבקה בו באמת כי אם בקיום רמ"ח פקודין שהם רמ"ח אברין דמלכא כביכול כמ"ש במקום אחר והיראה היא שרש לשס"ה לא תעשה כי ירא למרוד במלך מלכי המלכים הקב"ה. או יראה פנימית מזו שמתבושש מגדולתו למרות עיני כבודו ולעשות הרע בעיניו כל תועבת ה' אשר שנא הם הקליפות וסטרא אחרא אשר יניקתם מהאדם התחתון ואחיזתם בו הוא בשס"ה מצות לא תעשה. והנה שלשה לבושים אלו מהתורה ומצותיה אף שנקראים לבושים לנפש רוח ונשמה עם כל זה גבהה וגדלה מעלתם לאין קץ וסוף על מעלת נפש רוח ונשמה עצמן כמ"ש בזהר דאורייתא וקב"ה כולא חד פי' דאורייתא היא חכמתו ורצונו של</p>

His glorious Essence are one, since He is both the Knower and the Knowledge, and so on, as explained above in the name of Maimonides. And although the Holy One, blessed be He, is called En Sof ("Infinite"), and "His greatness can never be fathomed," and "No thought can apprehend Him at all," and so are also His will and His wisdom, as it is written: "There is no searching of His understanding," and "Canst thou by searching find G-d?" and again: "For My thoughts are not your thoughts" — nevertheless, it is in this connection that it has been said: "Where you find the greatness of the Holy One, blessed be He, there you also find His humility." For the Holy One, blessed be He, has compressed His will and wisdom within the 613 commandments of the Torah, and in their laws, as well as within the combination of the letters of the Torah, the books of the Prophets and the Hagiographa, and in the exposition thereof which are to be found in the Agadot and Midrashim of our Rabbis of blessed memory. All this in order that each neshamah, or ruach and nefesh in the human body should be able to comprehend them through its faculty of understanding, and to fulfil them, as far as they can be fulfilled, in act, speech and thought, thereby clothing itself with all its ten faculties in these three garments.

Therefore has the Torah has been compared to water, for just as water descends from a higher to a lower level, so has the Torah descended from its place of glory, which is His blessed will and wisdom; [for] the Torah and the Holy One, blessed be He, are one and the same and no thought can apprehend Him at all. Thence [the Torah] has progressively descended through hidden stages, stage after stage, with the descent of the worlds, until it clothed itself in corporeal substances and in things of this world, comprising almost all of the commandments of the Torah, their laws, and in the combinations of material letters, written with ink in a book, namely, the 24 volumes of the Torah, Prophets and Hagiographa; all this in order that every thought should be able to apprehend them, and even the faculties of speech and action, which are on a lower level than thought, should be able to apprehend them and be clothed in them.

Thus, since the Torah and its commandments "clothe" all ten faculties of the soul with all its 613 organs from head to foot, it [the soul] is altogether truly bound up in the Bundle of Life with G-d, and the very light of G-d envelops and clothes it from head to foot, as it is written, "G-d is my

הקב"ה והקב"ה בכבודו ובעצמו כולא
חד כי הוא היודע והוא המדע וכו'
כמ"ש לעיל בשם הרמב"ם. ואף
דהקב"ה נקרא אין סוף ולגדולתו אין
חקר ולית מחשבה תפיסא ביה כלל וכן
ברצונו וחכמתו כדכתיב אין חקר
לתבונתו וכתי' החקר אלוה תמצא
וכתיב כי לא מחשבותי מחשבותיכם
הנה על זה אמרו במקום שאתה מוצא
גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא
ענותותו וצמצם הקב"ה רצונו וחכמתו
בתרי"ג מצות התורה ובהלכותיהן
ובצרופי אותיות תנ"ך ודרשותיהן
שבאגדות ומדרשי חכמינו ז"ל בכדי
שכל הנשמה או רוח ונפש שבגוף
האדם תוכל להשיג בדעתה ולקיימן
כל מה שאפשר לקיים מהן במעשה
דבור ומחשבה וע"י זה תתלבש בכל
עשר בחינותיה בשלשה לבושים
אלו. ולכן נמשלה התורה למים מה מים
יורדים ממקום גבוה למקום נמוך כך
התורה ירדה ממקום כבוד שהיא
רצונו וחכמתו יתברך ואורייתא
וקודשא בריך הוא כולא חד ולית
מחשבה תפיסא ביה כלל. ומשם נסעה
וירדה בסתר המדרגות ממדרגה
למדרגה בהשתלשלות העולמות עד
שנתלבשה בדברים גשמיים וענייני
עולם הזה שהן רוב מצות התורה
ככולם והלכותיהן ובצרופי אותיות
גשמיות בדיו על הספר עשרים
וארבעה ספרים שבתורה נביאים
וכתובים כדי שתהא כל מחשבה תפיסא
בהן ואפי' בחי' דבור ומעשה שלמטה
ממדרגת מחשבה תפיסא בהן
ומתלבשת בהן ומאחר שהתורה
ומצותיה מלבישים כל עשר בחי' הנפש
וכל תרי"ג אבריה מראשה ועד רגלה
הרי כולה צרורה בצרור החיים את ה'
ממש ואור ה' ממש מקיפה ומלבישה

<p>Rock, I will take refuge in Him," and it is also written, "With favour (ratzon— will) wilt Thou compass him as with a shield," that is to say, with His blessed will and wisdom which are clothed in His Torah and its commandments.</p> <p>Hence it has been said: "Better is one hour of repentance and good deeds in this world than the whole life of the world to come." For, the world to come is that state where one enjoys the effulgence of the Divine Presence, which is the pleasure of comprehension, yet no created being—even celestial— can comprehend more than some reflection of the Divine Light; that is why the reference is to "Effulgence of the Divine Presence" (Ziv ha-Shechinah). But as for the essence of the Holy One, blessed be He, no thought can apprehend Him at all, except when it apprehends, and is clothed in, the Torah and its Mitzvot; only then does it truly apprehend, and is clothed in, the Holy One, blessed be He, inasmuch as the Torah and the Holy One, blessed be He, are one and the same. For although the Torah has been clothed in lower material things, it is by way of illustration, like embracing the king. There is no difference, in regard to the degree of closeness and attachment to the king, whether while embracing the king, the latter is then wearing one robe or several robes, so long as the royal person is in them. Likewise, when the king, for his part, embraces one with his arm, even though it is dressed in his robes; as it is written, "And His right hand embraces me," which refers to the Torah which was given by G-d's right hand, which is the quality of chesed and water.</p>	<p>מראשה ועד רגלה כמ"ש צורי אהסה בו וכתוב כצנה רצון תעטרנו שהוא רצונו וחכמתו יתברך המלובשים בתורתו ומצותיה. ולכן אמרו יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי עולם הבא כי עולם הבא הוא שנהנין מזיו השכינה שהוא תענוג ההשגה ואי אפשר לשום נברא אפי' מהעליונים להשיג כי אם איזו הארה מאור ה' ולכן נקרא בשם זיו השכינה אבל הקב"ה בכבודו ובעצמו לית מחשבה תפיסא ביה כלל כי אם כאשר תפיסא ומתלבשת בתורה ומצותיה אזי היא תפיסא בהן (בכ"י ליתא תיבת בהן.) ומתלבשת בהקב"ה ממש דאורייתא וקב"ה כולא חד. ואף שהתורה נתלבשה בדברים תחתונים גשמיים הרי זה כמחבק את המלך ד"מ שאין הפרש במעלת התקרבותו ודיקותו במלך בין מחבקו כשהוא לבוש לבוש אחד בין שהוא לבוש כמה לבושים מאחר שגוף המלך בתוכם. וכן אם המלך מחבקו בזרועו גם שהיא מלובשת תוך מלבושיו כמ"ש וימינו תחבקני שהיא התורה שנתנה מימין שהיא בחי' חסד ומים:</p>
---	---

Chapter 5	פרק ה
<p>Let us explain further and fully elucidate the expression tefisa (apprehension) in the words of Elijah, "No thought can apprehend Thee."</p> <p>Now, when an intellect conceives and comprehends a concept with its intellectual faculties, this intellect grasps the concept and encompasses it. This concept is [in turn] grasped, enveloped and en clothed within that intellect which conceived and comprehended it.</p>	<p>ולתוספת ביאור באר היטב לשון תפיסא שאמר אליהו לית מחשבה תפיסא בך כו'. הנה כל שכל כשמשכיל ומשיג בשכלו איזה מושכל הרי השכל תופס את המושכל ומקיפו בשכלו והמושכל נתפס ומוקף ומלובש בתוך השכל שהשיגו והשכילו וגם השכל מלובש</p>

The mind, for its part, is also clothed in the concept at the time it comprehends and grasps it with the intellect. For example, when a person understands and comprehends, fully and clearly, any halachah (law) in the Mishnah or Gemara, his intellect grasps and encompasses it and, at the same time, is clothed in it. Consequently, as the particular halachah is the wisdom and will of G-d, for it was His will that when, for example, Reuben pleads in one way and Simeon in another, the verdict as between them shall be thus and thus; and even should such a litigation never have occurred, nor would it ever present itself for judgment in connection with such disputes and claims, nevertheless, since it has been the will and wisdom of the Holy One, blessed be He, that in the event of a person pleading this way and the other [litigant] pleading that way, the verdict shall be such and such— now therefore, when a person knows and comprehends with his intellect such a verdict in accordance with the law as it is set out in the Mishnah, Gemara, or Posekim (Codes), he has thus comprehended, grasped and encompassed with his intellect the will and wisdom of the Holy One, blessed be He, Whom no thought can grasp, nor His will and wisdom, except when they are clothed in the laws that have been set out for us. [Simultaneously] the intellect is also clothed in them [the Divine will and wisdom].

This is a wonderful union, like which there is none other, and which has no parallel anywhere in the material world, whereby complete oneness and unity, from every side and angle, could be attained.

Hence the special superiority, infinitely great and wonderful, that is in the commandment of knowing the Torah and comprehending it, over all the commandments involving action, and even those relating to speech, and even the commandment to study the Torah, which is fulfilled through speech. For, through all the commandments involving speech or action, the Holy One, blessed be He, clothes the soul and envelops it from head to foot with the Divine light. However, with regard to knowledge of the Torah, apart from the fact that the intellect is clothed in Divine wisdom, this Divine wisdom is also contained in it, to the extent that his intellect comprehends, grasps and encompasses, as much as it is able so to do, of the knowledge of the Torah, every man according to his intellect, his knowledgeable capacity, and his comprehension in Pardes.

Since, in the case of knowledge of the Torah, the Torah is clothed in the soul and intellect of a person, and is absorbed in

במושכל בשעה שמשיגו ותופסו בשכלו ד"מ כשאדם מבין ומשיג איזו הלכה במשנה או בגמרא לאשורה על בוריה הרי שכלו תופס ומקיף אותה וגם שכלו מלובש בה באותה שעה. והנה הלכה זו היא חכמתו ורצונו של הקב"ה שעלה ברצונו שכשיטעון ראובן כך וכך דרך משל ושמעון כך וכך יהיה הפסק ביניהם כך וכך ואף אם לא היה ולא יהיה הדבר הזה לעולם לבא למשפט על טענות ותביעות אלו מכל מקום מאחר שכך עלה ברצונו וחכמתו של הקב"ה שאם יטעון זה כך וזה כך יהיה הפסק כך הרי כשאדם יודע ומשיג בשכלו פסק זה כהלכה הערוכה במשנה או גמרא או פוסקים הרי זה משיג ותופס ומקיף בשכלו רצונו וחכמתו של הקב"ה דלית מחשבה תפיסא ביה ולא ברצונו וחכמתו כי אם בהתלבשותם בהלכות הערוכות לפנינו וגם שכלו מלובש בהם והוא יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו ולא כערכו נמצא כלל בגשמיות להיות לאחדים ומיוחדים ממש מכל צד ופנה. וזאת מעלה יתרה גדולה ונפלאה לאין קץ אשר במצות ידיעת התורה והשגתה על כל המצות מעשיות ואפי' על מצות התלויות בדבור ואפי' על מצות תלמוד תורה שבדבור כי ע"י כל המצות שבדבור ומעשה הקב"ה מלביש את הנפש ומקיפה אור ה' מראשה ועד רגלה. ובידיעת התורה מלבד שהשכל מלובש בחכמת ה' הנה גם חכמת ה' בקרבו מה שהשכל משיג ותופס ומקיף בשכלו מה שאפשר לו לתפוס ולהשיג מידיעת התורה איש כפי שכלו וכח ידיעתו והשגתו

them, it is called "bread" and "food" of the soul. For just as physical bread nourishes the body as it is absorbed internally, in his very inner self, where it is transformed into blood and flesh of his flesh, whereby he lives and exists— so, too, it is with the knowledge of the Torah and its comprehension by the soul of the person who studies it well, with a concentration of his intellect, until the Torah is absorbed by his intellect and is united with it and they become one. This becomes nourishment for the soul, and its inner life from the Giver of life, the blessed En Sof, Who is clothed in His wisdom and in His Torah that are [absorbed] in it [the soul].

This is the meaning of the verse, "Yea, Thy Torah is within my inward parts."

It is also stated in Etz Chayim, Portal 44, ch. 3, that the "garments" of the soul in the Gan Eden (Paradise) are the commandments while the Torah is the "food" for the souls which, during life on earth, had occupied themselves in the study of the Torah for its own sake. It is [similarly] written in the Zohar. As for the meaning of "For its own sake," it is [study with the intent] to attach one's soul to G-d through the comprehension of the Torah, each one according to his intellect, as explained in Peri Etz Chayim.

(The "food" [of the soul] is in the nature of Inner Light; while the "garments" are in the nature of Encompassing Light. Therefore our Rabbis, of blessed memory, have said, "The study of the Torah equals all the commandments." For the commandments are but "garments" whereas the Torah is both "food" as well as "garment" for the rational soul, in which a person is clothed during learning and concentration. All the more so when a person also articulates, by word of mouth; for the breath emitted in speaking [the words of the Torah] becomes something in the nature of an Encompassing Light, as is explained in Peri Etz Chayim.)

בפרד"ס. ולפי שבידיעת התורה
התורה מלובשת בנפש האדם ושכלו
ומוקפת בתוכם לכן נקראת בשם
לחם ומזון הנפש כי כמו שהלחם
הגשמי זן את הגוף כשמכניסו בתוכו
וקרבו ממש ונהפך שם להיות דם
ובשר כבשרו ואזי יחיה ויתקיים כך
בידיעת התורה והשגתה בנפש
האדם שלומדה היטב בעיון שכלו
עד שנתפסת בשכלו ומתאחדת עמו
והיו לאחדים נעשה מזון לנפש
וחיים בקרבה מחיי החיים אין סוף
ברוך הוא המלובש בחכמתו ותורתו
שבקרבה וז"ש ותורתך בתוך מעי
וכמ"ש בע"ח שער מ"ד פ"ג
שלבושי הנשמות בגן עדן הן המצות
והתורה היא המזון לנשמות שעסקו
בעולם הזה בתורה לשמה וכמ"ש
בזהר ויקהל דף ר"י ולשמה היינו
כדי לקשר נפשו לה' ע"י השגת
התורה איש כפי שכלו כמ"ש
בפרע"ח [והמזון היא בחי' אור
פנימי והלבושים בחי' מקיפים ולכן
אמרו רז"ל שתלמוד תורה שקול
כנגד כל המצות לפי שהמצות הן
לבושים לבד והתורה היא מזון וגם
לבוש לנפש המשכלת שמתלבש בה
בעיונה ולימודה וכל שכן כשמוציא
בפיו בדבור שהבל הדבור נעשה
בחי' אור מקיף כמ"ש בפרע"ח]: